

Lloriac Nou, Lluriac Vêi (amb *S'estany des Lluriacs*), llocs del terme de Mercadal (Menorca) (XLIV, 266,20; 27,17; 27,22). Ja es troba documentat l'any 1303: *eccl. Scti. Crucis de Loriach* (bis) (*Pariatge*, 7).

ETIM. Tots ells del NP llatí LAURUS (*CIL* II, IX, XII), com nom d'un predi o *villa* LAURIANUM, -IANA, -ACUM, cf. els occitans *Laurac* de l'Ardèche i l'Aude (Skok, § 539, p. 185 i *Aebischer Top.* 102, 103, 153).

Llordà, V. *Lord*

LLOREDA

La Lloreda, NL antic del terme d'Organyà (Alt Urgell) documentat l'any 1077: *ipsa Loreda* (*BABL* VIII, 527).

Can Lloreda, en el te. de *Llavaneres* (Maresme) (XLIV, 174.24), del col·lectiu de *llor*, nom d'arbre. J.F.C.

Lordella, masia del terme de Bergús (Bages), del qual pendria nom *Na Lordella*, NP documentat l'any 1458 prop del Santuari del Miracle (Solsonès) (Baraut, *Miracle*, 169); contracció de Lloedella, dim. de *Lloreda*.

Llorell, V. *Lloret*

LLORENÇ

NLL formats amb el NP homònim (cf., però, s.v. *Llorença*). En tot cas és infundada la presumpció de P. Català i Roca que el nom els ve de la consagració de l'església a *St. Lorenc* (església tardana). La hi consagraren justament perquè el lloc es deia *Llorenç*.

LLORENÇ de *Montgai* (o de Balaguer), poble agre. al municipi de Camarasa (Noguera), situat a 290 m. alt. *El Coll de Lorenc* (629) limita el Mont-roig a l'oest.

DOC. ANT. 1050: *Castell de Lorenc* recordem la seva capitulació publicada per Miret i Sans; 1082: *Lorenc* afr^o de Gerb (Font Rius, *C.d.p.* §38, 166,13, 15, 25); 1085: *Quallo [coll] de Laurencio i Laurenci* (en un document que Coromines llegí a l'Arxiu de Solsona); (nota extraviada), crec amb aquesta data, que és la mateixa en què el Comte de Bna. adquirí Camarasa per conveni amb Almudàfar de Lleida (*GGC*. p. 276).

1092: *Lorenz* (*ibid*); 1093: *Laurentio* (*ibid*); 1105: «*Laurens et Ierp*», com afr. de Balaguer, en l'aliança dels comtes catalans per la conquesta de Balaguer (*Li.Fe.Ma.* I, 59, i Font Rius *C.d.p.*, p. 7.18), 1279: *Lorens* (Carreras Candi, *Misc.Hist.Cat.* II, 112); 1359: «Lorenc en lo marquesat (de Camarasa), lloch de

Muntgay» (*CoDoACA*, XII, 17); 1359: *Sent Lorenc* (*ibid.*, 25).

HOMÒNIMS

2) LLORENÇ del Penedès, poble amb municipi en el Baix Penedès, a la depressió pre-litoral catalana, que s'estén al SE. del Montmell.

DOC.ANT. 1152: Claudio de Ramon de *Laurentio* en un doc. referent a llocs del Penedès i del Gàia; 1170: Raimundus de *Lorens*, signa un doc. de Banyeres del Penedès (*Li.Bl. de Stes. Creus* §§ 54, 144).

3) *Llorenç de Vallbona*, poblet agre. a el municipi de Rocafort de Vallbona (Urgell), situat a l'esquerra de la riera de Maldanell, a 471 m. alt.

PRON. MOD. *Jurèns*, oït per Casacuberta a Belltall (c. 1920); gentilici *Jurènsençs* J.F.C.

LA LLORENÇA

Nom de tres grans barrancades, en tres zones ben separades, dins el nostre domini lingüístic. Com que no ens els explicariem, o molt difícilment, com una singularíssima aplicació del nom de persona, femení de *Llorenç*, sospitem que s'hi ocultu un vell nom orogràfic, capaç d'expressar aquests enormes precipicis. Supòsit més imaginatiu, creat per la naturalesa dels llocs, que fundat en llur forma fonètica; que no exposem sense convicció però amb expressores reserves.

1) *Clot de la Llorença*, a l'alt Berguedà. Grandiosa, impressionant barrancada, sota la gran carena central dels Pirineus, que provinent del massís de Penyesaltes de Moixeró, baixa daltabaix cap al riu de Gréixer, davall de la gegantesca *Roca-Sança* i el seu santuari (<RUPES SANCTOR), per desembocar-hi un poc amunt de l'Hospitalet (uns 5 k. al N. de la vila de Bagà): oït i anotat allà dalt, anys 1925, 1928 i 1935. Deu haver-hi un miler o més de metres de desnivell, fins a baix: feixes de roquer alternant amb llenques d'aglevat, tot en pendents rostos, per un espai de pocs k. en projecció horitzontal.

2) A la costa de la Marina valenciana, *La Llorença* forma un grandios estimball, que des del cim de la serra de Benitaxell, cau cap a mar, entremig del Cap de la Nau i La Granadella, dins el terme de Poblenu de Benitaxell, uns 10 k. al Sudest de Dénia. Constitueix el gran punt de referència dels pescadors i marins de cabotatge, i de llurs averanys metereològics: «*La Llorença* presa. vent a garbí, o aüya del cel»; «*Montgó* per la *Llorença?* / no m'agarraràs, patró, ni en una llença», dites recollides per Llopis Bartomeu, en la seva excel·lent monografia, *Calp*, p. 185; i confirmades pel meu informant de 1963 (xxxv, 130-133).

3) Barranc de *La Llorença* (oït *la Jorènsa*), gran també, i molt penyalós, en el te. de Llíber, que és